

χαμογελαστός

χαμογελαστός, -ή, -ό, επίθ. [από το θέμα αορ. του ρ. χαμογελώ + κατάλ. -τός]. **1.** που έχει χαρούμενη έκφραση, χαρούμενο ύφος, που είναι πρόσχαρος: «τον θυμάμαι πάντα χαρούμενο και χαμογελαστό αυτόν τον άνθρωπο || είναι πολύ χαμογελαστό παιδί || έχει πάντα πρόσωπο χαμογελαστό». **2.** (ειρωνικά) που είναι λειψός στα μυαλά: «μην τον εμπιστεύεσαι, δε βλέπεις που είναι χαμογελαστός ο άνθρωπος!». Από την όψη που έχουν συνήθως αυτοί που δεν είναι καλά στα μυαλά τους και σου δίνουν την εντύπωση πως πάντα χαμογελούν·

- τον βρήκαν χαμογελαστό, (ειρωνικά) τον βρήκαν πεθαμένο, σκοτωμένο, ιδίως από εγκληματική ενέργεια: «ήταν μέρες εξαφανισμένος και τον βρήκαν χαμογελαστό μέσα σ' ένα χαντάκι». Από την εικόνα του ανθρώπου που σκοτώθηκε με βίαιο τρόπο και το πρόσωπό του μένει συσπασμένο, όπως συσπάται, και όταν κάποιος χαμογελάει.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας